

- Chu chớa ấi, sao hôm nay bà làm cái món canh kh& qua đ& n th& t đ& ấ c th& này không bi& t?

{comments on}- Sao, cái gì đ& ? Làm sao mà đ& ông nói tôi coi?

- Tôi đã nói v& i bà bao nhiêu l& n, n& u canh kh& qua là ph& i l& y n& ấ c dùng cho vào h& m l& a riu, r& i nh& v& t b& t ra đ& u tay thì nó m& i không hôi... Sau đó, cho hành lá vô nó m& i th& m l& ng l& m& i.... R& i đ& n khi b& t ra m& i n& m tiêu, mu& i, b& t ng& t, n& ấ c m& m...

- Ông nói gi& i v& y sao không vô b& p mà làm. Đ& con m& già này làm r& i b& y đ& t ố ng ấ o... Canh kh& qua n& u ngon th& này, th& m đ& c c& l& i m& i th& này mà b& y đ& t ch& lên ch& xu& ng. Đi& u này là ăn nh& u ấ đ&u no n& e, r& i v& nh& b& y đ& t ch& ấ ng ch& eo. Ngày x& a đi tù c& i t& o thì đ& có d& m ch&...

- Bà này, nói chuy& n v& i bà ngang nh& cua. Ngày x& a đi tù c& i t& o đ&u có đ& ấ c v& hi& n bên c& nh mà đòi h& i. Bây gi& tôi đòi h& i nh& v& y là ch& ng t& cho b& n b& nó bi& t mình có đ& ấ c m& t ng& ấ i v& đ& m đ&ng ba ch& e, đó bà. Có v& n& u n& ấ ng gi& i mà không ch& e thì có ph& i là không bi& t tài c& a v& không nào?

- Đây nè, ông coi, ông b& o tôi n& u n& ấ c dùng v& t b& t đ& u tay. N& u không v& t b& t đ& u tay thì làm sao có c& m& t ch& n b& t đ& y th& này?

- Bà v& t đ& y hay v& i, tôi không c& n bi& t. Tôi ch& c& n ng& i tô canh th& y hôi là bi& t trình đ& n& u n& ấ ng c& a bà hôm nay đ& n đ&u r& i...

V& a lúc đó, cô Ba lu& t s& b& ấ c vô, mi& ng hít hà, xuýt xoa...

- Cha ch& , má n& u canh kh& qua th& m quá xá.... Ch& m& i ng& i t& xa mà đã th& y mi& ng con ấ t r& ấ t à, đói b& ng quá tr& i r& i má...

- Ba mày đi đâu mà hôm nay về đây? Đói thì cơm đó, canh đó, vô mà ăn... - Quay sang phía ông Tám - Đói, ông nghe con nó khen canh khế qua tôi nữa chứ à? Nó chửi gì cũng luýt sứt giời nhứt nhì nể c Úc, sếp đố c b nhim làm chánh án x cái v ông bác sĩ gì đó đòi ki n h i C u Quân Nhân đó ông có biết không? V y mà tôi n u món nào là nó khen món đó t đ u b a chí cu i b a... Chửi có nh ông, m mi ng là chề. Ông c đ cho đói rã h ng ra thì ăn c tre c chu i cũng khen ngon l y nghe đ ...

- Thôi con Ba nó đã khen thì tôi đành phải thua thôi. Mi ng nó nói c nh thoa m , b ng nó l i b y, tám b sách c a thiên h , mà l i cùng phe v i bà, m hát con khen hay, thì làm sao tôi nói l i....

- Thôi d p chuy n n u n ng ngon đ c a ông đi. Ông không ăn thì thôi. - Quay sang cô Ba, bà Tám nói tí p - Này Ba, m y hôm nay tao c nghe ba mày nói v Địch Hoàng Y Phàm Minh Môn s đi M ...

- D , th a ba má, theo con biết thì Ngài cáo l i không tham d r i...

- Ba có chuy n đó sao? Ngài là Ch t ch U Ban M c V Di Dân c a CSVN mà sao Ngài l i không đi?

- Thì con nghe là bà con giáo dân mình b n ch ng đ i Ngài d quá, nên Ban T Ch c đã tìm cách nói khéo đ Ngài không t i...

- Đó ông th y tôi đoán có trúng không? Tôi đã b o t rày v sau, Địch Hoàng Y Phàm Minh Môn đi đ n đâu h i ngo i cũng s b giáo dân ch ng đ i, gây phi n hà cho ban t ch c, nên h s tìm cách m i Ngài đi ch khác đ ti n cho h làm vi c...

- Tôi th y Ban T Ch c bên M mà làm nh v y thì ch i ép Ngài quá...

- Th a ba, ba nói v y là con th y không đúng. Ba là ng i theo đ o. Ba càng quý tr ng các v

chắc chắn bao nhiêu thì ba càng cần phải mạnh mẽ hơn và thẳng thắn góp ý với ngài một khi thấy ngài làm sai. Mình quý ngài, nhưng mình còn phải biết quý Địch, quý Chúa, quý thầy phải không ba. Nếu thấy ngài làm trái với Địch, với Chúa mà mình cứ im lặng thì có đúng là mình trái Địch và phải biết Chúa không ba?

- Thì tao thấy cái chuyện Ngài viết lá thư Mục Vụ đòi dẹp bỏ Công Vàng là sai. Thiên hạ nói đi nói lại cứ thẳng thắn. Nhưng vậy là đúng rồi. Nói nữa, tao là người theo Địch, tao thấy nhất nhất làm sao... Mình là người theo Địch, thì phải biết đóng cửa bỏ nhau. Rồi phải biết trả lại cái chức với cả Ngài. Ngài dù có sai đi nữa thì đã có Chúa chấp nhận, dạy dỗ cho Ngài. Còn mình là bạn thân con chiên thì chỉ biết vâng lời....

- Ông nói vậy là ông chỉ muốn biết một mà không biết hai. Tôi nói để ông hiểu, cái chuyện Ngài viết lá thư đòi dẹp bỏ Công Vàng đâu phải là ngài có tư tưởng đó trong mắt số mệnh chi đâu. Chính những người khác "đóng cửa bỏ nhau" như ông mà nay một tí, mai một tí, nó lại nổi lên trong đầu ông cả Địch Hoàng Y đó ông.

- Dì, má nói rất đúng. Tư tưởng của con người không phải là một trả lại thái độ bị động, mà đòi hỏi tiến bộ theo thời gian. Theo con nghĩ thì trước đây, khi Địch Hoàng Y Phàm Minh Môn ra ngoài quốc, có những lời tuyên bố trái ngược với chính nghĩa của người Việt thì nên công nhận. Tôi nhớ ngài bỏ người Việt thì nên công nhận mình là tha phương cầu thế. Hay ngài công khai ca ngợi công nhận Việt Nam điếm, ca ngợi VN bây giờ cũng có nhiều nhà lầu, xe hơi... Đáng lẽ, khi thấy ngài nói những điều sai trái đó, mình phải lên tiếng thẳng thắn góp ý với ngài. Nếu ai cũng mạnh mẽ góp ý ngài như vậy thì dần dần ngài sẽ hiểu ra và sẽ biết nói những chuyện sai trái đó. Con dám tin chắc là nếu mọi người ở đây đều thẳng thắn, trực tính gì như bác Long và mấy chú, mấy bác trong cộng đồng Công Giáo mình thì bỏ đi là Địch Hoàng Y sẽ không dám công khai ca ngợi công nhận. Và khi đó ngài cũng sẽ không viết lá thư đòi bỏ Công Vàng với những lời xúc phạm dân tộc, xúc phạm đạo giáo và cộng đồng người Việt mình... Vì vậy, con có thể nói, ngài là người viết lá thư, nhưng ba cũng có trách nhiệm cũng có tư tưởng phải...

- Đó ông nghe con nói chưa? Tôi đã bỏ với ông, hôm Địch Hoàng Y Phàm Minh Môn sang Sydney, ngài nói năng huyền diệu như vậy thì ông nên mạnh mẽ góp ý ngay với ngài. Cái xằng bậy cái ung. Hôm đó, ngài ca ngợi công nhận, ông chỉ dám góp ý gì, rồi ngài ngay mặt ra nghe như chú tàu nghe kèn. Đã vậy, thấy người khác góp ý với Hoàng Y, thì ông lại lo ngại, không cho họ nói, sợ làm Hoàng Y buồn. Nhưng vậy thì hậu quả là sau đó, ngài đi nơi khác, ngài có tiếp xúc ca ngợi công nhận hay không? Vì vậy, tôi đã nói với ông, cái lời của Địch Hoàng Y Phàm Minh Môn khi viết lá thư đòi bỏ Công Vàng chỉ có một, thì lời của ông phải gấp 5, gấp 10...

- Cái gì, bà nói gì kỳ vậy? Tôi thì lợi gì mà gặp 5, gặp 10... Bà nói vậy, nghe tôi ta nghe địch, nghe tôi ta kéo đến đây biết tình là bà lừa cái thằng hèn....

- Chắc tôi hỏi ông, Địch Hoàng Y dù sao cũng là người sống trong xã hội tìm kiếm cá nhân. Ngài phải nói những gì cá nhân muốn. Ngài đâu có thể làm khác được. Còn ông là một người Việt thì nên cá nhân. Nghe người khác ca ngợi cá nhân mà ông không để bản lĩnh, can đảm lên tiếng phản đối, thì thế hỏi làm sao ông đòi Địch Hoàng Y có thể can đảm phản đối cá nhân, khi ngài phải sống trong xã hội tìm kiếm cá nhân CS? Thêm vào đó, ông đang sống trong xã hội tự do dân chủ, ông được quyền ăn nói. Ở đây, ông có chỉ cá nhân đến chỗ chức để chúng nó, cũng chẳng có ai làm gì ông. Vậy mà ông còn sợ, thì thế hỏi làm sao ngài sống trong nước không sợ cá nhân sao được? Đó ông thấy chưa, một người thì nên cá nhân như ông mà không có can đảm bảo vệ cho chính mình khi có người bỏ ông tha phẫn nguyền thù, thì làm sao ông trách ngài được...

- Bà nói vậy tôi nghe cũng hợp lý. Nhưng bà phải hiểu ngài là chặn, đã được ơn thiên tru, thì ngài phải có thể can đảm đi theo tiếng gọi cá nhân tâm, của Thiên Chúa. Bà không nghe các em thì Việt Nam sang đây để Địch Hoàng đã tâm sao?

- Các em tâm sẽ làm sao?

- Các em bỏ các em khi với VN sẽ là những chúng nhân, tùy theo hoàn cảnh, để đem lợi ích thật, sự an vui, công bình, nhân ái cho người VN. Các em cũng không được như là các em sẽ không làm tôi hai chủ... Nhưng để không thêm thế cái thì CSVN vô thốn, bất ác, bất nhân.

- Bà nói rất đúng. Thế bà má, con còn nghe các em đó tâm sẽ với chủ Mai Ly một câu rất ý nghĩa, là nếu các em ở trong nước, dứt khoát không làm tôi hai chủ. Nghĩa là các em chỉ thờ phụng Chúa, chỉ không bao giờ thờ phụng CSVN. Vì vậy, các em cũng mong rằng tôi hỏi người đó có người Công Giáo nào đi làm tôi hai chủ, thì cứ CSVN...

- Con cái nhà ai mà nó nói gì vậy?

- Thế bà má, tôi thì Việt Nam bây giờ là vậy đó. Chúng con nhà ai, mà em nào cũng thế. Các em còn nhớ người người Việt hỏi người là để có làm điều gì, cho dù là nhàn, mà có lợi cho việc duy trì cái đảng CS gian manh đang tiêu hủy đất nước, đang tiêu hủy từng người lại các em. Các em cũng không được như Chúa có một chủ là cứ vàng, thì do, công bằng, chính nghĩa. Còn cứ máu

CS hoàn toàn không có chỗ đứng trong lòng các em. Các em còn vi&#n d&#n c&# trong Thánh Kinh cũng t&#ng d&#y r&#ng: "Không ai có thể làm tôi hai chỗ, vì ho&#c s&# ghét chỗ này mà yêu chỗ kia, ho&#c s&# g&#n bó v&#i chỗ này mà khinh d&# chỗ n&#".

- Nghe nó nói v&#y thi&#t m&#ng cho dân t&#c, cho đ&#o cho đ&#i. Tao &&c gì, Địch Hoàng Y Phàm Minh Môn nghe đ&#&c nh&#ng l&#i tâm huyết này.... Và tao cũng mong t&#t c&# quý Cha, quý tu sĩ nam n&#, quý v&# trong c&#ng đ&#ng Công Giáo VN &# kh&#p th&# gi&#i nghe đ&#&c nh&#ng l&#i tâm huyết t&#a các em....